

РЕШЕНИЕ

№ 662

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 24.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **2352** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/. Образувано е по жалба от Д. Д. С., ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № 1040-21-136/15.02.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/13.12.2021г.

В жалбата се поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради неправилно приложение на материалния закон. Неправилно са изводите на директора на ТП на НОИ-С. град, че в разпореждането било посочено, че на основание чл.40, ал.4, т.2 от КСО, производството било спряно до приключване на проверката на "Ню Таск" ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. Излага съображения, че извършването на проверки и извършване на ревизии са две различни правомощия на контролните органи на НОИ, като спиране на производството по отпускане и изплащане на обезщетенията съгласно чл.40, ал.4, т.2 от КСО не е предвидено при ревизия, поради което обжалваното решение и разпореждане за спиране са незаконосъобразни. Твърди, че ако е налице задължение на осигурителя „Ню Таск“ ЕООД за дължими осигурително вноски, то това не е основание за спиране на производството по изплащане на дължимото обезщетение за бременност и раждане. Сочи се, че след като към датата на настъпване на временната неработоспособност по болничния лист № Е20212459130 е имала сключен трудов договор с „НЮ ТАКСК" ЕООД с ЕИК[ЕИК], изпратено е уведомление по чл.62 КТ, има повече от 12 месеца осигурителен стаж, неправилно и незаконосъобразно в обжалваното решение и разпореждане е прието, че резултатът от

проверката на разходите за ДОО на работодателя касае установяване наличието на осигурително правоотношение. Неправилно в решението се сочело, че липсата на внесени осигурителни вноски била индиция, че е възможно релевантен за правото на парично обезщетение факт (дали лицето е било осигурено към датата на настъпване на риска) да не се е осъществил. Според жалбоподателя следва да се има предвид, че за болничен лист № E20212458790 за периода от 08.10.2021г. до 06.11.2021г., приет с вх. № 14-21-000-00-[ЕГН]/15.10.2021г. на ТП на НОИ-С. град, е изплатено обезщетение, което на още по-голямо основание прави незаконосъобразно обжалваното решение и разпореждане, тъй като не е налице промяна в трудовият статус. Излага съображения, че заповедта за извършване на ревизия на „НЮ ТАСК“ ЕООД е от 17.11.2021г., т. е. издадена е отпреди предявяването на болничния лист и предшества периода на временната неработоспособност (от 04.12.2021г. до 17.01.2022г.), следователно няма как този период да е обхванат от проверката, поради което и тази проверка е неотносима към спиране на производството по отпускане/изплащане на парично обезщетение по болничен лист № E20212459130.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от пълномощник, като се излагат доводи по същество. От 21.10.2022г. има прието по делото писмено становище, с което се възразява срещу приемането на представената от ответника Заповед № ЗР-5-21-01035537/17.11.2021г., както и възразява срещу направеното искане в предходно съдебно заседание от ответника за прекратяване на производството, поради отпаднал правен интерес.

Ответникът по жалбата – Директор на ТП на НОИ – С.-град, редовно и своевременно призован за съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана и моли да бъде отхвърлена. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Установено е, че за Д. Д. С. в ТП на НОИ – С. град, от „НЮ ТАСК“ ЕООД, е предоставено Удостоверение - приложение № 9 към болничен лист № E20212459130 за периода от 04.12.2021г. до 17.01.2022г. за изплащане на парично обезщетение по реда на Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО).

Съобразно данните в информационния регистър на НОИ е съществувало подадено уведомление по чл.62, ал.5 от КТ за сключен трудов договор с Д. Д. С. от 30.06.2020г. от осигурителя „НЮ ТАСК“ ЕООД с възнаграждение в размер на 700 лева и подписано на 01.04.2021г. допълнително споразумение за трудово възнаграждение в размер на 1500 лева. Съобразно същите данни за С. липсвали внесени осигурителни вноски.

Установено е, че по повод липсата на внесени осигурителни вноски и данните от Регистъра на трудовите договори за назначените лица, длъжности и размери на възнагражденията, със Заповед № ЗР-5-21-01035537/17.11.2021г. на Ръководителя на ТП на НОИ – С. град е възложено извършване на ревизия по разходите на държавното обществено осигуряване на „НЮ ТАСК“ ЕООД. Същата следва да установи дали за лицата, заявени като осигурени от дружеството, действително е възникнало осигурително правоотношение.

Ръководителят по изплащане на обезщетенията и помощите издал Разпореждане №

Д-21-999-00-[ЕГН]/13.12.2021г. за спиране производството по изплащане на паричното обезщетение на основание чл.40, ал.4, т.2 от КСО с мотив, че резултатът от проверката е релевантен за преценка правото на парично обезщетение и изчисляване на размера му, тъй като касае установяване наличието на осигурително правоотношение, което съгласно чл.10, ал.1 от КСО възниква при упражнявана трудова дейност от лицето, за която се следва изплащането на трудово възнаграждение.

Срещу разпореждането Д. С. подала жалба с вх. № 1012 – 21 – 110 от 25.01.2022г. до ръководителя на ТП на НОИ С. – град. С Решение № 1040 – 21 – 136 от 15.02.2022г. жалбата е отхвърлена като неоснователни и е потвърден актът на ръководителя на изплащането на обезщетенията и помощите.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл.59, ал.2 от АПК. Потвърденото разпореждане е издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ –С. град, издадено въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведено производство по чл.117, ал.2, т.2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл.146, т.1, т.2 и т.3 от АПК.

Разпореждането на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ – С. град е издадено на основание чл.40, ал.4, т.2 от КСО. Цитираната разпоредба урежда правомощието на длъжностното лице, на което е възложено ръководството по изплащането на паричните обезщетения и помощи от ръководителя на ТП на НОИ, да спре производството по отпускане и изплащане на обезщетение за временна неработоспособност, когато са представени доказателства, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението.

Съгласно ал.4 на чл.40 от КСО длъжностното лице, на което е възложено ръководството по изплащането на обезщетенията и помощите издава разпореждане за спиране на производството по отпускането или изплащането на обезщетенията за временна неработоспособност, трудова злополука или професионална болест, трудоустрояване, бременност и раждане и отглеждане на дете, когато са представени доказателства, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението (т. 2).

Осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично

обезщетение за бременност и раждане вместо трудово възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат 12 осигурителен стаж като осигурени за този риск (чл. 40, ал.1 КСО).

Съгласно чл.49, ал.1 от КСО дневното парично обезщетение при бременност и раждане се определя в размер на 90 на сто от среднодневното брутно трудово възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски, а за самоосигуряващите се лица - внесени осигурителни вноски за общо заболяване и майчинство за периода от 24 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на временната неработоспособност поради бременност и раждане. Дневното парично обезщетение не може да бъде по-голямо от среднодневното нетно възнаграждение за периода, от който е изчислено обезщетението, и по-малко от минималната дневна работна заплата, установена за страната, и се определя по реда на чл.41, ал.2 - 5.

Съгласно чл.54к от КСО отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане, за отглеждане на дете до 2-годишна възраст, при осиновяване на дете до 5-годишна възраст и за отглеждане на дете до 8-годишна възраст от бащата (осиновителя) и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл.5, ал.4, т.1 и чл.33, ал.5, т.12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Съответно, разпоредбата на чл.1, ал.2 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване определя, че преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал.1 се извършва въз основа на данните по чл.5, ал.4, т.1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, приети по реда на Наредбата за реда за представяне в Националния осигурителен институт на данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, приета с Постановление № 241 на Министерския съвет от 2014 г. (ДВ, бр. 67 от 2014 г.), като се използват и данните от регистъра на осигурителите и самоосигуряващите се лица, регистъра на приходите от осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, регистър "Трудови договори", регистър "Пенсии", регистър "Трудови злополуки", регистър "Професионални болести", регистър "Парични помощи за профилактика и рехабилитация" и от регистър "Парични обезщетения и помощи от ДОО", както и данните от удостоверенията по чл.8, 9 и чл.11, ал.1 и 2.

На плоскостта на горепосочените нормативни предпоставки и при извършване на преценка на правото и размера на ПОВН се установява, че за Д. С. са налични данни за сключен трудов договор от 30.06.2020г. с осигурител „НЮ ТАСК“ ЕООД и сключено допълнително споразумение от 01.04.2021г. с осигурителен доход в размер на 1500 лева. Справката в „Регистър приход“ в информационната система на НОИ установява, че за С. няма данни за внесени осигурителни вноски за фондове на ДОО. Твърденията в жалбата, че наличието на трудов договор с „НЮ ТАСК“ ЕООД, изпратеното уведомление по чл.62 от КТ, както и наличието на повече от 12 месеца осигурителен стаж, установяват наличието на осигурително правоотношение, са неоснователни и необосновани. В хода на ревизията може да се издават задължителни предписания, ако се установи наличието на некоректна подадена информация,

предвид, че за Д. С. е била налична информация за сключен трудов договор с „НЮ ТАСК“ ЕООД, същата попада в обхвата на назначената ревизия. В случай, че се установи, че не е била осигурено лице, то същата няма право на парично обезщетение по всички болнични листове и следва заличаване на декларираните данни, подадени чрез този осигурител. Наличието на сключен трудов договор, регистриран в ТД на НАП, както и подаването на данни по реда на чл.5, а л.4, т.1 от КСО не са достатъчни, за да възникне осигурително правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение, изчислено по подадените данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО. Съгласно чл.10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение не е трудовият договор, а упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски.

В конкретния случай след извършена проверка по разходите на ДОО е установено, че по справка от информационната система на НАП няма данни за регистрирани фискални устройства за периода от 01.01.2019г. до 31.12.2020г., както и няма данни за регистрирани търговски обекти. Също така дружеството не е подавало годишна данъчна декларация за 2019г.

Представените с жалбата и в хода на административното производство документи от страна на жалбоподателката не променят горния извод. Те касаят сключването на трудов договор, но сами по себе си не доказват наличието на реално упражнявана трудова дейност като основание за възникване на осигурителното правоотношение.

Следва да се има предвид, че към датата на постановяване (15.02.2022г.) на решението на директора на ТП на НОИ – С. град не е била приключила пълната ревизия на „НЮ ТАСК“ ЕООД, нито е изтекъл 6 – месечния срок от датата на спиране на производството (13.12.2021г.), поради което основанието за спиране на производството по изплащане на претендираното обезщетение не е било отпаднало.

От представеното по делото писмо № 1043-21-799#2/22.11.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е видно, че към момента на издаване на оспореното решение, както и на потвърденото с него разпореждане, проверката при осигурителя все още не е приключила, поради което са били налице основанията за спиране на производството по отпускане на обезщетение за общо заболяване, посочени в чл.40, ал.4, т.2 от КСО.

Правилна е преценката на решаващия орган, че към момента на издаване на оспореното решение не е изтекъл 6-месечният срок по чл.40, ал.4, т.2 от КСО. Разпореждането за спиране на производството по отпускане на обезщетение за общо заболяване е издадено на 13.12.2021г., поради което срокът по чл.40 ал.4, т.2 от КСО изтича на 13.06.2022г.

Оспореното решение съответства на целта на закона - да бъде преценена първоначално законосъобразността на подадените от осигурителя данни по реда на чл.5, ал.4, т.1 от КСО и едва ако тя се установи с влязъл в сила акт - да се премине към изплащане на обезщетенията.

С оглед изложеното, съдът приема, че оспореното решение е законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.143 от АПК, на ответника се дължат разноски в размер на 100 лв., определени на основание чл.78, ал.8 от ГПК, във връзка с чл.37 от Закон за правната помощ, във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 46 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Д. С., ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № 1040-21-136/15.02.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/13.12.2021г.

ОСЪЖДА Д. Д. С., ЕГН: [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.119 от КСО.

СЪДИЯ: